

Sygn. akt I A Ca 2222/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący :

Sędzia SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 września 2012r, sygn. akt I C 905/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 2222/12

UZASADNIENIE

Powód M. P. domagał się zwolnienia od kosztów sądowych w sprawie z jego powództwa przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie o odszkodowanie w kwocie 1.000.000 zł.

W uzasadnieniu podał, iż strona pozwana kryje przestępców, nie załatwiając spraw z roku 2006 oraz z 2009r. System jest skorumpowany a pozwana utrudnia powodowi dojście do jego praw.

W odpowiedzi na wezwanie do uiszczenia opłaty wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 21 września 2012r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych z powodu oczywistej bezzasadności powództwa. Okoliczności faktyczne przywołane przez powoda nie mogą być podstawą jakichkolwiek roszczeń cywilno-prawnych. Wynika z nich, że powód jest niezadowolony ze sposobu prowadzenia sprawy z jego udziałem, ale to nie stanowi podstawy roszczenia, podobnie jak niezadowolenie z orzeczenia sądowego.

Powód wniósł zażalenie na to postanowienie, zarzucając naruszenie jego prawa do sądu i działanie z chęci ochrony przestępców.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że w postępowaniu cywilnym jako gwarancję dostępu do sądu osobom niezamożnym przyjęto instytucję zwolnienia od kosztów sądowych. Brak środków na pokrycie kosztów sądowych nie przesądza jednak automatycznie o pozytywnym rozstrzygnięciu wniosku, zgodnie bowiem z art. 109 ust. 2 u.k.s.c. sąd odmawia zwolnienia od kosztów sądowych w razie oczywistej bezzasadności dochodzonego roszczenia lub obrony praw. Rozwiązanie to służy osiągnięciu zamierzonego przez ustawodawcę celu, jakim jest zapobieżenie nadużywaniu korzystania z tej pomocy w sytuacji, gdy dochodzone roszczenie obiektywnie, tj. bez wstępnej oceny sprawy (przedsądu), jest oczywiście bezzasadne.

Przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych nawet osobie najuboższej, w sytuacji oczywistej bezzasadności powództwa nie jest uzasadnione żadnymi racjami ani społecznymi, co uzasadnia wniosek, że pomoc ułatwiająca dostęp do sądu osobom ubogim może zostać ograniczona w razie niedopuszczalności lub oczywistego braku widoków na pozytywne rozpatrzenie sprawy.

Oczywistą bezzasadność żądania wiązać należy przy tym nie tyle z szansą powodzenia żądanej ochrony prawnej (gdyż ta często da się ocenić dopiero po przeprowadzeniu pewnej części procesu), lecz z brakiem podstawowych warunków powodzenia zabiegów strony, widocznych już z samego jej pozwu (wniosku) bez względu na to, jakie stanowisko zajmie wobec nich strona przeciwna.

Trafnie uznał Sąd I instancji, że z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku powództwa M. P.. Podkreślenia wymaga, że istotą procesu cywilnego jest urzeczywistnianie prawa, a powstanie stosunku cywilnoprawnego zależy od istnienia stanu faktycznego, z którym norma prawa cywilnego łączy taki stosunek. Tymczasem z faktów przytoczonych przez powoda nie wynikają żadne roszczenia. Warunkiem domagania się odszkodowania z powodu przewłoki postępowania sądowego jest skuteczne wniesienie skargi na naruszenie prawa strony do uzyskania orzeczenia bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 417¹ § 3 kc). Z kolei powód nie wymienia o jakich przestępców mu chodzi i na czym ma polegać ich ochrona przez sąd, więc z tej przyczyny też roszczenia nie sposób wywieść.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie oddalił, o czym orzeczono jak w sentencji.